

дали ходити по тій країні проповідувати ту науку, з якою не годився кардинал Бітон. Приближно в половині січня 1546 року, місяць потому як він прибув, Вишарт виголосив кілька проповідей до мешканців Геддінгтону, котрі, як каже сам Нокс, не дуже охочо прислухались до того, що Вишарт казав. На третю ніч свого загощення до Геддінгтону Вишарт вдався до дому Кобурна, діда з Ормистону, що був батьком одного з Ноксових вихованців. Усі Вишартові приятелі мали якесь сумне передчування, що небезпека висіла над його головою, і що можливо вони його слухають останній раз. Коли він ходив по тій країні, так завжди хтось був при його боці озброєний дводержавним мечем і за цих останніх днів сам Нокс був тим меченосцем. І тепер, коли Вишарт був готовий удатися в ту подорож, відносно котрої його приятелі мали страх, Нокс охочо офірував себе їти з ним. Але Вишарт не зважав на него і сказав йому віддати меч: «Вернись до своїх учнів», сказав він: «І нехай Бог благословить тебе. Для однієї жертви вистарчить одної людини». То були останні слова, які Нокс від него почув. Тієї самої ночі відділ озброєних людей оточив Ормистон Гавз і увязнили Вишарта, которого внісся забрали до Ст. Андрюс. В ті часи там був крайовий закон, що кожний, хто навчав в супереч науці римської церкви, мав понести смерть, а Вишарт був найвідважніший з нових пропо-